

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/138/2020
Identifikačné číslo spisu:	1407218821
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1407218821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave ako v spore žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Hlaváčikova 20-22, 841 05 Bratislava, so sídlom Hlaváčikova 22, Bratislava, IČO: 37 928 481, proti žalovanému (dovolať) : Stavebné bytové družstvo Bratislava IV, so sídlom Polianky 9, Bratislava, IČO: 00 169 731, zastúpenému advokátom Mgr. Matejom Vidom, so sídlom Paprad'ová 3, Bratislava, o zaplatenie 3.317,67 eura s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k.14Co/866/2014-223 zo dňa 31.03.2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej „dovolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 6C/86/2008-193, zo dňa 25.09.2014 (ďalej „súd prvej inštancie“), ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.317,67 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 02.04.2007 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu v obsahu spisového materiálu. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesporne zistené, že žalovaný do 31.03.2007 vykonával na základe zmluvy o výkone správy správu bytov v bytovom dome v Bratislave na M. ul. XX (od 09.01.2003 aj bytu č. X Mgr. O. F. a H. F.), a počnúc dňom 01.04.2007 správu vykonáva žalobca. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný si objednávkou zo dňa 25.01.2006 (č. 1. 107, 108 spisu) objednal u spoločnosti ZAPEX s.r.o. Bratislava „vymoženie dlžnej čiastky od dlžníkov podľa pripojenej prílohy“ (v ktorej bol okrem iných uvedený ako nájomca družstevného bytu aj H. F. s dlhom vo výške 104.219,- Sk. Rovnako bolo tiež v konaní preukázané, že manžel F. ako vlastníci bytu svoj dlh vo výške 3.317,67 eur zaplatili na základe výzvy spoločnosti ZAPEX s.r.o. Bratislava na jej účet ešte pred zmenou osoby správcu zo žalovaného na žalobcu, ale tieto spoločnosť ZAPEX s.r.o. Bratislava nepreviedla na účet žalovaného. Z uvedeného dôvodu aj žalovaný podal voči spoločnosti ZAPEX s.r.o. Bratislava žalobu o zaplatenie 104.000,- Sk titulom bezdôvodného

obohatenia (č. 1. 96 spisu), o ktorej bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22.05.2007, č. k. 35Ro 1855/2007, právoplatným dňa 12.09.2007 (č. 1. 175 spisu). Napriek tomu žalovaný v súvislosti so skončením správy nevyúčtoval všetky finančné prostriedky z fondu prevádzky, údržby a opráv, a žalobcovi ako novému správcovi sumárnou analýzou platieb za obdobie od 01.12.2005 do 03.04.2007 vyčíslil nedoplatok vlastníkov bytu č. 1 Mgr. O. F. a H. F. v sume 99.848,- SK, t.j. 3.317,67,-eur.

3. Podľa ust. § 8a ods. 2 BytZ (v znení platnom a účinnom ku dňu 31.03.2007, kedy žalovaný ako správca ukončil svoju činnosť), správca je povinný najneskôr do 31.05. nasledujúceho roku predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované za jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením najneskôr v deň skončenia činnosti predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva. Žalovaný sa nedôvodne bránil tým, že nebol nositeľom takejto povinnosti, lebo neexistujúce peniaze na účte žalovaného ako „majetok“ vlastníkov nemohol previesť Spoločenstvu (žalobcovi), a ani nebol nositeľom takejto povinnosti v zmysle BytZ, a že od nikoho sumu 3.317,67 eura ani neprevzal.

4. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zastúpení advokátom včas dovolanie. Uviedol, že po zvážení rozhodných skutočností týkajúcich sa predmetnej veci využíva možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie (tvrdí, že je prípustné) proti rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu, danú mu ustanoveniami Civilného sporového poriadku - zák. č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), účinného od 01. 07.2016, ktorým dňom 30.06.2016 bol zrušený Občiansky súdny poriadok - zák. č. 99/1963 Zb., v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „OSP“).

5. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Žalovaná istina v predmetnej veci neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, preto podáva dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP, na ktoré sú podľa neho dané dôvody, ako to dokladuje obsah dovolania.

6. Rozsudok KS podľa dovolateľa dokazuje, že rozhodujúcim kritériom úspešnosti strany sporu v odvolacom konaní nie je platná právna úprava, objektívny skutkový stav veci, ale subjektívne právne posúdenie a rozhodnutie vo veci súdom prvej inštancie, založené na neudržateľných tvrdeniach strany žalobcov, ktoré tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd akceptovali, napriek ich zjavnej nelegálnosti a neudržateľnosti, čo je aj predmetná vec.

7. Dovolateľ namietal, že nositeľmi práva na vrátenie peňažných prostriedkov (len v prípade dôvodnosti žaloby, ktorú kategoricky neguje) z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 OZ a nie podľa súdmi obidvoch inštancií nedôvodné tvrdeného § 8a ods. 2 zákon SNR č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „ZVB“), sú v predmetnej veci vlastníci 39 bytov v dome, prípadne vlastníci bytu č. 1 v dome. Spoločenstvu ako žalobcovi zo ZVB aktívna vecná legitimácia nevyplýva, je redukovaná dikciou § 7b ZVB, bolo potrebné už na súde prvého stupňa zmätočnú, zjavne nedôvodnú žalobu zamietnuť (resp. konanie zastaviť podľa § 104 OSP) procesným postupom súladným tak so zákonnými predpismi občianskeho práva hmotného (ZVB a OZ) ako aj zákonným predpisom občianskeho práva procesného (OSP), spôsobom súladným s ústavným a verejným poriadkom SR. Ak sa tak nestalo, zakladá to dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, pre čo sú podľa dovolateľa splnené všetky CSP ustanovené podmienky.

8. V bode 23. odôvodnenia rozsudku KS je správne konštatovaná zákonná povinnosť končiaceho správcu, podľa § 8a ods. 2 ZVB, previesť zostatok majetku vlastníkov 39 bytov v dome na účtoch v banke na účet spoločenstva, pričom sa prevádza majetok reálne sa nachádzajúci na účtoch v banke. ZVB takýmto spôsobom rigidne ustanovuje rozsah aj čas tejto povinnosti. Viackrát, vždy však neúspešne, márne argumentoval, že previesť sa môže (a to tak v deň skončenia správy 31.03.2007 ako aj predtým) výhradne majetok vlastníkov bytov v dome nachádzajúci sa na účtoch v banke, žiadny iný -

len ZVB striktno definovaný majetok podliehajúci pred zákonnej povinnosti končiaceho správcu. Tak súd prvej inštancie ako aj odvolací s arbitrárnou rozhodovacou činnosťou rozsudkom OS a rozsudkom KS, svojim neústavným spôsobom markantne idúcim nad rámec čl. 13 ods. 1 ústavy, zaviazali k peňažnému plneniu nemajúcemu oporu v platnej právnej (zákonnej) úprave ZVB. Namiesto nej do úvahy prichádza úhrada žalovanej istiny ZAPEXOM s prospech vlastníkov 39 bytov v dome (na ich účet), podľa § 451 ods. 1, 2 OZ.

9. Dovolateľ požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku podľa § 444 ods.1 CSP.

10. Navrhoval, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil podľa § 161 ods.2 CSP, prípadne aby napadnutý rozsudok zmenil, tak že žalobu zamietne.

11. Žalobca sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie odmietol podľa § 447, písm. f) CSP, pretože nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

13. Podľa § 420, písm.f) zákona č. 160/215 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“)dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Tvrdenia o nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu, v zásade nemožno právne kvalifikovať ako dovolací dôvod podľa 420 písm. f) CSP, pokiaľ nedosahujú intenzitu nepreskúmateľnosti, t.j. takú vadu, ktorá neumožňuje dovolaciemu súdu pochopiť spôsob, akým dospel súd nižšieho stupňa k svojmu záveru. V danom prípade sú napadnuté rozhodnutia riadne odôvodnené vo vzťahu k právnenému názoru, ktorý súdy vo veci zaujali. Iný právny názor žalobcu na daný skutkový stav preto dovolací súd nevyhodnotil ako relevantný dovolací dôvod vo vzťahu k § 420, písm. f) CSP, ktorý možno hodnotiť aj ako predsieň konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy SR. Intenzita dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci by musela dosiahnuť relevantnosť dôvodov porušenia práva na spravodlivý proces.

15. Dovolací súd tiež uvádza, že podľa judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nesúhlas s právnym posúdením veci (R 24/2017, 3Cdo/94/2017, 4Cdo/47/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/76/2018), za predpokladu, že rozhodnutie je inak vecne správne.

16. Z obsahu dovolania vyplýva, že sa týka skutkových okolností prípadu tak, ako boli zistené odvolacím súdom a súdom prvej inštancie. Subsidiárna formulácia dovolacieho dôvodu, že ak žalovaná istina v predmetnej veci neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, preto podáva dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP, na ktoré sú podľa neho dané dôvody, nie je prípustná.

17. Dovolací súd nezistil intenzitu vady že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolacie súdy disponujú právomocou vyhodnocovať skutkový stav na základe vykonaného dokazovania a formulovať vlastné právne závery do ktorého procesu môže dovolací súd vstúpiť iba v tom prípade, že vady dosahujú intenzity porušenia práva na spravodlivý proces. Takáto intenzita dovolacím súdom zistená nebola.

18. Obiter dictum. Napadnuté rozhodnutie je vecne správne pretože zo skutkového stavu vyplýva nárok, ktorý bol priznaný. Právne kvalifikovaný mal byť ako bezdôvodné obohatenie.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.